

אלו נדרים שהוא מפר באופן גמור ומוחלט, בין לעצמו ובין לאחרים — נדרים שיש בהן עניי נפש.

אבל נדרים שבינו לבינה, מפר רק לעצמו, ואינו מפר לאחרים.

שנינו במשנה, שלפי תנא קמא,asha שאמרה "אם ארוחין", הרי זה נדר עניי נפש.

והוינן בה: **חיביו אמרו?**

איך הוא לשון הנדר? שהרי אם רצונה לאסור על עצמה את הרחיצה, היה לה לומר "קונם הנאת רחיצה עלי", ומדוע אמרה בלשון "אם ארוחין"?

איילמא, אם נאמר שמדובר באופן דאמורה "קונם פירות עולם עלי אם ארוחין", שאסורה על עצמה את כל פירות העולם עליה רק בתנאי של אם ארוחין, אם כן, **למה לה הפרה?** (5)

לא תרחש, ולא ליתparen פירות עולם אלו עלה;
שלא תרחש ולא יהול איסור פירות העולם, עליה.

נתנה לבעל זכות להפר את כל מה שנוגע אליו, ורק בגין מה שנוגע אליו הנדר מופר, אך לגבי מה שלא נוגע אליו, אין הנדר מופר. ולכן, אין זה נדרש כנדר שחל לאחר שפקע, כי לגבי מה שנוגע אליו הופר לגמרי, ולגבי מה שלא נוגע אליו, לא הופר כלל. ולכן אם גירושה, אסורה עליו לגמרי, ואם החזירה, מותרת לגמרי.

5. **לפי פירוש המאירי.** אולם לדברי הר"ן משמע שפירוש את קושיית הגمرا, האיך יכול להפר,

הפרתו לעולם, גם לאחר גירושה!
ומשנין: אמרוי, הליין וחלין, אלו ואלו, בין נדרי עניי נפש ובין נדרים שבינו לבינה, הייא הפרה, ומועליה ההפרה של הבעל לעולם, אף לאחר שגירה.

אלא, נדרי עניי נפש — מפר בין לעצמו של המפר, ובין לאחרים. אפילו אם גישה ונשאת לאחר, מועליה ההפרה גם לגבי הבעל השני שנשאה.

אבל נדרים שאין בהן עניי נפש, אלא הם נדרים שבינו לבינה, הרי רק בוגע לעצמו של הבעל הוא מפר. והפרתו חלה ביחס לעצמו גם לאחר שגירה. שהיות והוא יכול לחזור ולישאננה, מועליה ההפרה לעצמו, כי כל זמן שי יכול להחזירה, עדין נחשב שיש לו שיכות לנדר.

אבל אם נשאת לאחרים, כיוון שהוא אינו יכול להחזירה אליו, שהרי אסור לו להחזיר גירושתו אחרי נשאת לאחר — **אינו מפר!**
דהיינו, משעה נשאת לאחר, בטלת הפרתו, והל הנדר (4).

וזחבי קתני, וכן אמר התנא:

4. וכותב הקרן אורה, שדעת הרמב"ם היא, שככל שגירה, חל הנדר לגבי הבעל, ואסורה עליו אפילו בדברים שבינו לבינה. אלא, כשהתחוור ותנסה לו, ת恢זר ההפרה.

ומה שהקשו הראשונים שלא מצינו נדר שחל, שיפקע ממילא, ביאר הקרן אורה, שהרמב"ם סובר, כיוון שאנו רואים שאין הפרתו מבטלת את הנדר לגמרי, ואסורה אף על הבעל אחר בטלת ההפרה, ואסורה אף על הבעל, בהכרח שאף לאחר הפרה הנדר עדין קיים, אלא שההתורה